

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobkyně **A. B.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová č. 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 6.6.2012, o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 6.6.2012 **se zrušuje** pro vady řízení a vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobkyně žalobou ze dne 14.8.2012 se domáhala přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované. Uvedla, že se závěrem uvedeným v rozhodnutí nemůže souhlasit, neboť rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a neúplně zjištěného skutkového stavu. Posudkový lékař učinil závěr, aniž by podrobněji prozkoumal její zdravotní stav, který se nadále zhoršuje. Její zdravotní stav je velice vážný. Žalovaná odkazovala na své diagnózy a uvedla, že v žádném případě není schopna soustavné výdělečné činnosti, a to ani na zkrácený pracovní úvazek. Nesouhlasila se snížením invalidity z III. stupně na II. stupeň. Zdůraznila, že se cítí unavená, zesláblá, během dne by stále spala. S jejími současnými zdravotními problémy ji nikdo nezaměstná. Trpí velkými bolestmi a její zdravotní stav progreduje.

Namítala, že při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti by tato měla být stanovena v horní hranici. Dále uvedla, že lze zhodnotit více zdravotních postižení dle § 3 vyhl.č. 359/2009 Sb. Navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 4.9.2012 uvedla, že k důkazu navrhuje posudek PK MPSV ČR.

II.

K ústnímu jednání, které bylo nařízeno na 28. května 2013, se účastníci řízení nedostavili, svou účast u jednání omluvili. Soud proto ve věci jednal a rozhodl (§ 49 odst.3 s.ř.s.) , když neúčast řádně předvolaných účastníků řízení nebránila projednání a skončení věci a soudu nebyly známy důvody pro odročení jednání (§ 50 s.ř.s.).

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 6.6.2012 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

1) Dle záznamu o jednání-posouzení zdravotního stavu ve smyslu ustanovení § 8 zákona č. 582/1991 Sb. Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Karviná dne 7.11.2007 lékař v posudkovém zhodnocení uvedl, že hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzované je chronický vertebrogenní algický syndrom - na podkladě těžkých degenerativních změn v oblasti LS páteře, s trvalými silnými projevy dráždění nervů a svalů prokázaným EMG vyšetřením. Hodnotil dle kap. XV, odd. F, pol.2, písm. e) přílohy č.2 vyhl.č. 284/1995 Sb. Míru poklesu soustavné výdělečné činnosti stanovil (z rozmezí 60-80%) 70%. Ve výroku uvedl, že posuzovaná je plně invalidní dle § 39 odst.1 písm. a) zák.č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%. Datum vzniku invalidity stanovil dnem 11.9.2007.

2) Rozhodnutím ze dne 24.1.2008 č.j. X Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) přiznala žalobkyni od 11.9.2007 invalidní důchod ve výši 10.023,-Kč.

3) Lékař OSSZ Karviná dne 16.11.2011 v posudku o invaliditě uvedl, že u posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zák.č. 155/95 Sb. Jedná se o první kontrolní posouzení od r. 2009. Posuzovaná je invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. Nejde již o invaliditu III. stupně dle § 39 odst. 2 písm. c/ cit. zákona, ale jde o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b/ cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost o 60 %. Den změny stupně invalidity určil 16.11.2011. Dále uvedl, že posuzovaná je schopna po vzniku invalidity II. stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně

menšími nároky na tělesné schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě. V posudkovém závěru uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, pol. 1, písm. d/ příl.č.2 vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky se nemění.

4) ČSSZ rozhodla ve věci invalidního důchodu žalobkyně dne 22.2.2012 č.j. X tak, že podle ustanovení § 39 odst.2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. náleží od 20.3.2012 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.

Ve výroku rozhodnutí dále uvedla, že podle článku II bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb. v pl. znění výše tohoto invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně zůstává beze změny, takže invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně nadále náleží ve výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná mimo jiné odkázala na posudek OSSZ Karviná ze dne 16.11.2011, dle kterého posuzovaná již není invalidní pro invaliditu třetího stupně.

5) Proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 22.2.2012 podala žalobkyně námitky, ve kterých poukazovala na svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Uvedla, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a neúplně zjištěného skutkového stavu. Posudková komise učinila závěr, aniž by podrobněji prozkoumala její zdravotní stav. Nesouhlasila se snížením invalidity z III. stupně na II. stupeň. Odkazovala na vyjádření odborných lékařů.

6) ČSSZ-lékař posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení Ostrava dne 29.5.2012 v posudku o invaliditě, výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb., jehož rozhodující příčinou je závažné postižení bederní páteře s projevy kořenového dráždění, poruchou dynamiky a statiky, bez svalových atrofií, paréz, poruch funkce svěračů. Posuzovaná je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Nejde již o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) cit. zákona, ale jde o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 50%. Den změny stupně invalidity stanovil dnem 16.11.2011. Uvedl, že posuzovaná je schopna po vzniku invalidity II. stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti.

Za rozhodující příčinu, která má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti, určil zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, pol. 1 c/ přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu podle § 3 odst.1 cit. vyhlášky zvýšil tuto hodnotu o 10%, celkově na 50%. Lékař LPS ČSSZ nehodnotil, na rozdíl od

lékařky LPS OSSZ, pod položkou 1d s odůvodněním, že obtíže posuzované nejsou pro tuto položku charakteristické.

7) Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) rozhodnutím ze dne 6.6.2012 č.j. X zamítla námitky žalobkyně a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22.2.2012 č.j. X potvrdila mimo jiné s odůvodněním, že při novém posouzení zdravotního stavu a vypracování lékařského posudku pro účely řízení o námitkách dne 9.5.2012 zjištěno, že u účastnice se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona 155/95 Sb., a že účastnice řízení je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Nejde již o invaliditu III. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. c/ cit. zákona, ale jde o invaliditu II. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b/ tohoto zákona. Míra poklesu pracovní schopnosti účastnice řízení byla určena ve výši 50 %. Den změny stupně invalidity byl stanoven 16.11.2011. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastnice řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, pol. 1, písm. c/, přílohy k vyhl. MPSV č. 359/2009 Sb. Míra poklesu byla hodnocena horní hranicí daného rozmezí, tj. 40 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu, zejména s přihlédnutím k anxiózně depresivní symptomatologii podle ust. § 3 odst. 1 cit. vyhlášky, tato hodnota byla zvýšena o 10 % celkově činí míra poklesu pracovní schopnosti účastnice řízení 50 %. Lékař ČSSZ na rozdíl od lékaře OSSZ zdravotní postižení nehodnotil dle kap. XIII, pol. 1, písm. d/ přílohy k cit. vyhlášce, neboť obtíže účastnice řízení nejsou dle jeho vyjádření pro tuto položku charakteristické. V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí se ČSSZ zabývala námitkami v plném rozsahu. Vzhledem k tomu, že míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena 50 %, shledala námitky jako nedůvodné.

Žalovaná konstatovala, že vzhledem k tomu, že účastnice řízení absolvovala první kontrolní lékařskou prohlídku po roce 2009 dne 19.11.2011 a bylo na ní zjištěno, že je nadále invalidní, avšak pro nižší stupeň invalidity, tj. druhý stupeň invalidity, náleží účastnici řízení od data konání této první kontrolní lékařské prohlídky po roce 2009 ještě 12 splátek v dosavadní výši již vypláceného invalidního důchodu.

8) Zdravotní stav žalobkyně a míru poklesu pracovní neschopnosti posoudila dne 31.10.2012 posudková komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě. Na základě prostudování zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. V. B. a odborných lékařských nálezů posudková komise uvedla, že se u žalobkyně jedná o lumboischiadický syndrom oboustranný, zejména vlevo, s projevy neurogeních klaudikací při pokročilé absolutní stenóze páteřního kanálu L4/5, dále pokročilá spondyloartróza a degenerace disků bederní páteře, stav s iritačně zánikovou symptomatologií L5-S1 vlevo, MR 8/2007, anxiózně depresivní symptomatologie s pokračující kognitivní deteriorací, prostá obezita IV st., BMI 50,1.

Dále posudková komise uvedla, že u žalobkyně šlo k datu rozhodnutí ČSSZ Praha ze dne 6.6.2012 o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti posuzované je závažné postižení bederní

páteře s projevy kořenového dráždění, s poruchou statodynamiky páteře, avšak bez svalových atrofií, paréz a poruch svěračů. Stav je srovnatelný se zdravotním postižením uvedeným v kap. XIII, odd. E, pol. 1, písm. c/ přílohy k vyhl.č. 359/2009 a způsobuje s přihlédnutím k anxiózně depresivní symptomatologii – navýšení základní procentuální taxace o 10 % - celkově 50 %. Stran obezity, která posuzovanou výrazně limituje, nebyly jistě vyčerpány léčebné možnosti.

Posudková komise konstatovala, že posudkově hodnotí procentuálně odlišně od lékaře referátu LPS OSSZ (což nemá vliv na výsledek závěrečného posouzení), naopak zcela shodně posuzuje jako lékař v rámci námitkového řízení ČSSZ. Vzhledem k již prezentované stabilizaci zdravotního stavu do dané funkční podoby není důvod ke změně celkového posudkového závěru v požadovaném období. Zbýlý pracovní potenciál lze využít u fyzicky nenáročné profese za výše uvedených podmínek. Posuzovaná je schopna se zapojit do pracovního procesu s využitím svého vzdělání, znalostí a zkušeností.

Ve výroku posudková komise uvedla, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b/ zák.č. 155/95 Sb. ve znění zák.č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c/ zák.č. 155/95 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50% %, nedosahoval však více než 69 %.

9) Posudková komise MPSV ČR v Ústí nad Labem vypracovala ve věci srovnávací posudek 28.2.2013. Uvedla, z jakých podkladů při posouzení vycházela, skutkové zjištění při posuzování zdravotního stavu a výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Konstatovala, že se u posuzované jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. IV, pol. 14, písm. d/ přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., tj. klinická obezita s BMI nad 45, s projevy těžkého omezení hybnosti z důvodu lumboischiadického syndromu oboustranného, zejména vlevo, s projevy neurogenních klaudikací při pokročilé absolutní stenóze páteřního kanálu L4/5, s pokročilými degenerativními změnami skeletu, především bederní páteře, klinicky s intermitentní iritační zánikovou symptomatologií L5 S1 vlevo a progredující neurologickou symptomatologií od r. 2003. Celkovou míru poklesu pracovní schopnosti určila 70 % a uvedla, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky se nemění. Jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který dle rozsahu funkčního postižení posuzované odpovídá III. stupni invalidity, s datem vzniku 11.9.2007.

Posudková komise též uvedla, že posuzovaná je i přes pokles pracovní schopnosti o 70 % schopna výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Ve výroku uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla posuzovaná invalidní podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. ve znění zák.č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c/ zák.č. 155/95 Sb., v platném znění. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %.

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 31.10.2012 a k námitkám žalobkyně proti závěrům tohoto posudku i srovnávací posudek PK MPSV ČR v Ústí nad Labem dne 28.2.2013. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil údaje, týkající se zdravotního stavu žalobkyně, uvedené v odborných posudcích. Pokud se jedná o posudkové zhodnocení, pak se soudu jeví závěry posudku PK MPSV ČR v Ústí nad Labem přesvědčivější. Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě i v Ústí nad Labem jednaly v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru neurologie. Posudkové komise posoudily zdravotní stav žalobkyně komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobkyně. Posudková komise v Ústí nad Labem se vypořádala se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobkyně, přesvědčivě odůvodnila odlišné posouzení oproti posouzení PK MPSV ČR v Ostravě i lékařem OSSZ a ČSSZ, když uvedla, že komplexním zhodnocením odborných vyšetření a vyhodnocením vyšetření specialistou v oboru neurologie MUDr. Ch.konstatovala, že byla naplněna kritéria invalidizace III. stupně uvedená v právních předpisech.

IV.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 citovaného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

IV.

Jestliže v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a rozhodnutí ČSSZ ze dne 22.2.2012, kterým žalovaná rozhodla tak, že žalobkyni náleží namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, u krajského soudu posudkem posudkové komise MPSV ČR Ústí nad Labem byla prokázána invalidita žalobkyně třetího stupně ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 6.6.2012, když její pracovní schopnost poklesla o 70 %, a jedná se tedy podle § 39 odst. 2 písm. c) z.č. 155/1995 Sb. o invaliditu třetího stupně, je tato skutečnost důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení (§ 78 odst.1 s.ř.s.), neboť správní orgán si neoprátil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci.

V.

Krajský soud po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), tedy tím, že žalobkyně je invalidní nadále pro invaliditu třetího stupně.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobkyni, jak vyplývá z obsahu spisu, náklady řízení nevznikly a žalovaná neměla ve věci úspěch. Žalovaná pak nemá právo na náhradu nákladů řízení ani ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

pokračování

- 8 -

43Ad 35/2012

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 28. května 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně